

תפשטו החורג במקומם כי אין יכולת להתפשט במקומם עד גמר
 נתינת כל המוחין אבל הם מחזירים למעלה עם שני מוחין חורג
 כנ"ל ונמצא כי מה שהם מתפשטים עתה אינו רק הארה בעלמא
 בלבד ולכן נרמזו בצמחנת ר"ת בלבד כנו' ועדו' שרשם עומד
 לתפלה כנו' עד זרחת אבות ולכן כפ' ויהי אם שמוע אתו ממשיכין
 הארת החסדים עם הגבורות כדי למחוק יחד כנ"ל משא"כ אם
 כבר ירדו יחד כולם אל מקומם כי אז אין לורך אל הכו' לפי
 שכבר הם מחזירים יחד. ובאומרך וקשרתם לאות כו' ג"כ
 תמשמש בשפ"ו ותש"ר ע"ד הגז"ל:

ובהגיעך אל פ' לזיית תקף בתחילה תקח כל ארבע זיזות
 בידך הימנית פ' כי כבר ביארנו לעיל שבהגיעך
 אל מהר והבא עלינו ברכה ושלוש זקוקף שני גודי העליות על שני
 כהפוך באופן שישארו ג' שני הזיזות מאחור ושני זיזות לפני
 ואח"כ תקבלם יחד שרש' ארבעתם בידך השמאלית ותניחם על
 לבך עד עתה **ובשתחילך** פ' לזיית אז תאחוז כנפי הזיזות גם
 בידך הימנית ושרשיהם יהיו בידך השמאלית ותבט ותסתכל בהם
 בעל פ' לזיית ותכוין בהם הזכרה בגל שדעת בדרוש הזיזות ע"ש
 ובהגיעך אל פ' ורזיתם אותו וזכרתם אז תכוין כוונה אחרת והיא
 זו כי הגה ד' הסתכל בהם כפ' זה כ"ש פעם אחר פעם וזכר
 פעם תכוין בהם אל שם **ק"ל שהוא בני עין** והיה הרעוב של שם
 הויה דאלפין דמיה העולה ק"ל. ותכלית כוונה זו היא כי רחל נק'
 עולמתא שפירתא דלית לה עינין ה' כמבואר אללנו בתחלת
 הסבא דפ' משפטים **והנה התכלת שבזיזות ה"ם המשך** שאין בו
 תמינת העינים והארה המכלה את הכל והוא בחי' הדיון ולכן לריך
 לבוין כשמתכלת בזיזות כללו יש שם תכלת שבזיזות ותסתכל

כשתאמר ורזיתם אותו ותכוין להמשך שם בחי' העינים העליונים
 והראי' שבהם ותכוין בשני פעמים ק"ל שהים ב' עינין עלאין
 להמשך משם בחי' הארת רזיה עליונה אל התכלת החשוק הזה
 שה"ם עולמתא שפירתא דלית לה עינין כנו' וזה ענמה היא
 הכונה שתקנו בכוס ברכת שהיא מדברת בלשון רבים לכן
 כמבואר במקומו וזה הטעם שאין הזיזות נוהגת אלא ביום לפי
 שאז יש כח בידיו להמשך אליו רזיה העליונה משא"כ בלילה
 שאז הדינין נזכרין ואין כח בידיו להמשך שם רזיה העליונה:

ובהגיעך אל ולא תתורו אחרי לבבכם כו'. אז תשקף הזיזות
 בפ"ך ותשימם ע"ג העינים שלך. והנה לריך שיהיו
 ב' ידים אחוים בזיזות ע"ג הנו' שני הגיעך אל ודבריו חייב
 וקיימים ונאמנים ונחמדים כו' כמשי"ל בע"ה. ובאומרך ועשו
 להם זיזות תכוין אל אותו יחוד של הזיזות שביארנו לעיל בדרוש
 הזיזות אך יש ארבע מיני יחודים רמזים בד' אותיות של הויה ויחוד
 הג' הנרמז באות ו' הוא יחוד הזיזות והוא לחבר ב' אותיות י"ה
 אל אות ו' ואח"כ לחבר אות ו' עם ה' תתאה ופ"ש היטב. ובאומרך
 ונחנו על זיזות תכוין ב"י שמות יהו' במלוי כסדר ע"ב ס"ב מ"ה
 ב"ן וד' שמות אה"י וב' שמות הראשונים יהיו במלוי יודין. והג'
 במלוי אלפין והד' במלוי הויה וכולם בני' זיזות ויוסף כמבואר
 אללנו לעיל בדרוש הזיזות ובמלת הנקף תכוין אל שם אהיה במלוי
 הויה שעולה בני' הכניף עם הכולל והד' כפחות הם ג"כ בני' זיזות
 מלת פתיל תכוין ג"כ אל מש"ש שם בדרוש הזיזות כי שם התכלת
 הים המלכות והנה היא כלולה מ"ם אש"ר בה והם שררה הויות
 כולם במלוי הויה שכולם בני' פתי"ל ובמלת תכלת תכוין שהמלכו'
 מקבלת מן זו' שמות הרמזים בשם מ"ב שהוא אהיה י"ה העלויים
 מ"ב ובו רמזים שבעה שמות שהם **יהוה יהוה ביקוד אלהים**
ומצפץ ייה יאדני יאר יאלהים ומצפץ וז' שמות אלו הם
 בני' תכלת. וענין זו' שמות אלו נת' עניינם בזהר בר"מ פ' יתרו
 דל"ב. גם ית"ל בדרוש קבלת שבת וע"ש עניינם. ובפסוק אה"י ה'
 אלהים אשר הולאתי אתכם מ"מ תכוין אל הזכירה הד' מן הד'
 זכירות שביארנו לעיל בדרוש אהבת עולם וע"ש והנה זכירת
 מלרים מ"ע מן התורה ולכן תכוין בפסוק זה לקיים מזהו זו של
 זכירת יזיאת מלרים בק"ש דשחרית ובק"ש דערבית. ענין ה' אלהים
 אמת אשר נופלה הש"ך פ"ב כנו' בזהר רות כבר ביארנו עניינם
 לעיל בדרוש ענין סדר רמיח חיבין שבסדר ק"ם וע"ש:

ממורי ז"ל אלא כפי מה שאמרתי לעיל. והדעת נוסה קן למה
 שכתבתי לפי שאין מלת אור שייך אלא בכרת כנ"ל כי ג"פ אור הם
 בני' כתר והוא כתר דדכורא כי כתר דטוק' אין בו רק ב"פ אור
 אור כמבואר אללנו במקומו גם תכוין כפ' הוה בטיטרא דחד
 הנק' אהבה כנ"ל. וכבר הודעתוך בדרוש הזיזות וגם לעיל במלת
 אחד כי עיטרא דחד ועיטרא דגבורה נק' אה"ה ולכן תכוין עתה
 ברית של והיו הדברים האלה אשר אל שם אהיה כנו' שהוא עיטרא
 דחד. והכונה היא כי לעיל במלת אחד ירדו המוחין והיו כלולים
 החסדים במוח החכמה והגבורות במוח הבינה ושם לא היו המגלי'
 כלל. אבל אח"כ התחילו לירד ולהתפשט במקומם כי כפ' ואהבת
 כו' והיו הדברים כו' יורדים החסדים מן מוח החכמה אל מוח
 הדעת אשר שם הם מקומם. וכבר ביארנו לעיל כי יש ה' פסוקים
 כפ' זו והנה הם כנגד ה' חסדים ה' והם ה' הויות דב"ן דמלוי
 הויה ולכן תכוין ג"כ כי ר"ת וס"ח של ה' פסוקים אלו הם ה"פ
 כ"ו שהם ה' הויות של החסדים גם תכוין שה' הויות אלו הם במלוי
 הויה והם כנגד ה"פ ב"ן שנרמזו כפ' זו והם בכל לבבך כי בכל
 בני' ב"ן הרי בין אחד ובכל מלך מלך והי"ו ר"ת ב"ן בני' הרי
 בין ב'. האלה אשר אנכי מלך הויה ר"ת בין בני' ג'.
 כ"ס בשפתך בבחי' ובלכתך תכוין כי כ"ס ג' מ"ב ועם הרי"ת
 בשפתך בבחי' ובלכתך הרי בין רבועי. הדבר"ם האלה אשר
 אנכי מלך ר"ת בין הרי בין חמישי והרי בשלמו ה"פ בין:
ומזב מאד לכוין באלו ה"פ ב"ן בק"ש שעל המטה כסוד מ"ן
 ועיקר הכוונה היתה היא בק"ש שעל המטה ולא בק"ש
 הזאת. ובכל מלך תכוין כי מאד ג' מ"ה והוא הויה דמלוי אלפין
 שהוא ג' מ"ה ותכוין בה אל הדעת שהם ג' החסדים שהם הויה דמ"ה
 דאלפין כנודע. וענין כי כל נשמות בני אדם יש מהן נשמות מן
 זכר ויש מן הנקבה כנודע ולכן כאשר דברה תורה בלשון יחוד
 שהוא ב"ו ה"פ הזכיר בה ובכל מלך כי כבר ימלא חיזה בחי'
 פרטי יחודי ששה נשמות מן דכורא הנק' מאד שהוא הויה דמ"ה
 כנו'. אבל כפי והיה אם שמוע שהיא מדברת בלשון רבים לכן
 לא הזכיר בה ובכל מלך לפי שרוב הנשמות באות מן הנקבה ולא
 מן הזכר הנק' מאד כנו' ובפרט טעם אחר לפי שפרשת והיה אם
 שמוע היא בגבור' שהיא עיטרא דטוקא אבל פ' שמוע היא בחסד
 שהיא עיטרא דדכורא. ובאומרך וקשרתם לאות ע"י תמשמש בידך
 בתש"י ובתש"ר כנו' בספרי הפוסקים. והיה אם שמוע תמשמש כו'
 תכוין כי ר"ת א"ס שמו"ע תמשמש אשה לרמז שפ' היא עיטרא
 דגבורה שהיא נוקבא גם מלת א"ס היא נוקבא כנודע והכונה היא
 כי עיטרא דגבורה זו הנמשכת מאימא עילאה הנקראת א"ס ולפי
 שהנקבה היא נמשכת מעיטרא דגבו' לכן נרמזה יזיאתה והויותה
 כפ' זו במלת והיה והענין הוא כי מקום יזיאתה הוא במקום
 החזה דז"א:

ובבר נת"ל כי כפ' זו יש בה ע"ב חיבין שהם בגמ' דז"א וז"א
 המלכות הוא בת"ת שלו שהוא במקום החזה וענין זה יובן
 בדרוש המזוזה וע"ש והענין הוא כי אות ו' של והיה הוא החזה דז"א
 שהוא הת"ת אשר ה"ס ו' של והויה שבו ושם מולא הנקב' הנקב'
 היה כי המלכו' היא ה' אחרונה של הויה ולכן הכתר שלה שהוא
 ספרי' ראשונה שבה נק' ו' והויה של והיה ב' אות ו' הוא הת"ת
 דז"א אשר שם יולא כתר הנקבה הנק' ה' וב' אותיות י"ה של והיה
 ה"ס תרין מוחין דידה חור"ב והויה ו' ה"ה ולכן פ' זו היא
 עיטרא דגבור' שהיא בנין הנקב'. והנה אחר אשר נתגלו החסדים
 בדעת שהוא מקומם כפ' ואהבה כנ"ל. הנה עתה גם הגבורות
 מתגלות במקומם וכנגד' נרמז שם אהיה שהוא ג"כ עיטרא דגבו'
 הנרמז ברית את השמים ולא יהיה כי ר"ת הם אה"י אבל תכוין
 שהוא שם אה"י ויש בו מספר ה' יהירה לרמז כי שם אה"י הם
 ה' חסדים ולריך לכוללן עם החמשה גבורות למתק את הגבורות
 ומנלא כי שם אה"ה עם כללות ה' חסדים הוא שם בני'
 אה"י:

וליהבין זה אודיעך הקדמה אחת. דע כי לפי שאנו עומדים
 עתה בק"ש אשר עדיין לא ירדו רק המוחין דויק' לכן
 אין כח בחו"ב להתפשט במקומם עד שיכנסו הג"ר של המוחין ואלו

דגרות וביאורים: ה) אחר מאיר ל"פ שהרי לקחן וכמה מקומות אמרו כי שם מ"ה בחי' חסדים אך ב"ן הוא בחי' גבורות תמיד ונ"ע ורוב ש"ס מתקן
 כי יש שם ב"ן זכר ונקרא חסדים עיין ע"ה ש"כ וע"ל פ"ח: ב) שם ליתא ש"ס: ג) לנע"ל אבינדור ש"ל כלאופן שיהיו שתי
 הזיזות של האחר וב' הזיזות שכבר הם כפנים נמצא ארבעתם כפנים ואח"כ תקבלם יחד כו' ע"ל א"ה מנחם מענדל והלך חתו כי כן פשוט לעיל
 כי כל הד' זיזות יהיו מלפניו עיין לעיל ז' ע"ה טורה ל"ג. ובאותו ענין אחרתי על מה שהקשה הרב אחת ליעקב ב"ק ק"ו ע"ד ס' מ"ה על מה שכבר רבינו
 בשפ"ה דרוש א' לזיזות וז"ל הגריכו הנאונים כו' ויהיו תלויים מאחוריו כל הד' זיזות כו' והקשה מדרוש כ' לזיזות כפופו דעם כתר רבינו דעני זיזות יהיו
 מלך הפנים בכדי להשיך ליעקב כו' ובמלת נעלם מתנו דברי רבינו בסוף דרוש ד' מלזיזות דף א' ע"ה טורה כ"ח שהקשה זאת ומתקן ע"ה: ד) ל"ב מעבדים
 פ"ב עינין וחמקף אותם כנגד לקחן כסדר התפלה הרב כ"ש דל"ד ע"ב: ה) עיין ע"ה ס"כ מק"ש ד"ה תבן הא"י ז"ל ו' עיין חו"מ דקמ"ה:

ההמשכה
 שב"וראיתם" היא
 המשכה משתי
 העינים משם
 ק"ל. וזו
 ההמשכה של מי
 החול

הסתלקו' הארה מרובה דס"ג הנקרא עיני לפי שיש במילוי ג' יודין הנק' עיינין כנ"ו בתיקונים י"ג ע' וטומה על עפעפי היא הסתלקות ההארה מהויה דמ"ה דאלפין ונק' עפעפי כי הוא לבוש אל הויה דס"ג כנודע כי שלל אלפין דמיה בהם מהלבשין ג' יודין דס"ג כי אות יוד במילואה מלמדת בלות א' כו"ה א' כמבואר אללו וגם ט"ה כי יוד האלפין הם ממש כדמו' עפעפי כי ב' יודין א' עליונה וא' תחתונה הם כדמות ב' עפעפיים וע"י הסתלקות ההארה משתיים נמשכת הארה הויה דע"ב דיודין אל הויה דב"ן דההין שהיא המלכות הנקרא אישון בת עין. וענין ההארה הזאת הוא בחינת ההתפתחות הלויה מילואה ג"כ ביודין כמו ההויה הפלויה כנ"ו :

דרוש ז' הנה (ג) כבר נת"ל ענין הק"ש בדרושי ק"ש דשחרית בתכלית הביאור בכל אותם הדרושי' כולם וע"ש היטב גם לעיל בדרוש סדר הלילה בקצרה ביארנו כי הק"ש הוא דשחרית כונתה שיה וזלתי בכמה פרטים שנתבארנו בס' ארזות הדרושים דק"ש דשחרית וע"ש וגם בקצת פרטים אחרים שהם בחיבו' אלו ה' אלפים ה'. ובמילת לעולם ועד כנ"ל בדרוש סדר הלילה בקצרה והגני מבארם עתה בע"ה אבל לריך שדע שעי' כונה זו היא כדי לתקן (ז) ולכפר על עון א' חמור מאד אשר הוא המונע עליית הנשמה בלילה לאדוניה. וע"י כונה זו נתקן האדם מאד מאד ממה שחטא ואע"פ שכבר נת' תיקון בשער השביעי הנקרא שער רוח"ק והוא התיקון המוליא שז"ל הנה התיקון ההוא יועיל לנקות לו עונו שלא יכנס לבהים ושימולו לו עוונותיו אלו אבל עדיין לריך תיקון אחר גדול וחזק ממנו כמשי"ת עתה בכונה ק"ש זו והוא לתקן ולהחיות אותם הטיפות בעלמם שיאילו לבעלה וכנסו בקלי' ולהחזירם אל הקדושה. וזה ענינו דע שבכל עבירות שבתורה אפי' החמורות אין בהם מי שמוילד מתיקון ממש כמו המוליא שז"ל כמשי"ת כי אפי' הבא על כל העריות שבתור' נולד' ממש ממזרים גופניים בעוה"ז והאלהם הוא שמי שצבר שרר עבירות מהלבשין בו המתיקון ונעשים קטגורים עליו אבל המוליא שז"ל שונעו גדול לאין קץ. הלא תראה מה שהפליגו בזה במקומות רבים ובפרט בפ' ויחי שאמרנו שכל העבירות תליין בחיובתא לבד ממוי' שז"ל דלית ליה תיובתא בר בעורתי בני ויתיר ולא חזי אפי' מלכא לעלמין כו' וע"ש. וזה ענינה דע כי המוליא שז"ל פוגם במחשבה כי אינו משתמש בשום בלי ונשום ערוה ולעשו גדול שפוגם בדעת עליון דאוי"ה (ה) וכמו שמעשיו הם זכר בלי נקבה כן כביכול גורם למעלה שמשך אותה הטפה של אותה נשמה מן הזכר העליון ואינם נשפע' במלכו' אבל יואל לחון אל הקל' הנק' קליפ' נוגה הנו' בזהוה פ' ויקהל והוא ג"כ סוד אותה טיקולא לאדומתה בהוא סמרא דעשיקת נשמתין כנ"ו בתחלת הסבא דפ' משפטים דל"ה וז"ו. הנה אשת זנוים דמ"א פתי לחוה באחמעי קליפ' נשם כנ"ו שם פרשת ויקהל ונמשכת אותה הנשמה אליה והוא מחשב' בה כח מויק אחד הנמשך מאותה אשת זנוים ונעשי' בחי' נוקח' אל אותה הנשמה נמלא שהמוליא שז"ל גורם שאותם טיפות של הנשמות שעתידות ללאת ממנו בבחי' בניים שיתערבו בס"א ושם יתלבשו בגופו הנעשות מסמרא דנחש אשת זנוים ונמלא שהפך והחזיר הקדושה אל העומאה והטוב אל הרע. והנה כדי לתקן עון זה לריך שימית אותם הגופות העמאות המלבישים לאותם הנשמות וע"כ אותם הנשמות יברחו משם ויחזרו אל שרשם שבקדושה ונמלא שגריד שני כמות אחת להמית הגופות הסס. ב' להחזיר הנשמות הסס אל מקום הנוק' העליונה דקדושה שיתוקן שם וילייירו כשאר כל הנשמות ואח"כ יבואו בעוה"ז כשאר כל הנשמות :

ועתה (ג) נבאר כונת ברכה זו יותר דרך סוד ורמו עס שהכל כונה א' היא עס מה שביארנו עתה והכל נקשר זכ"ו הנה הסתכלות והארה העליונה נמשך מן הויה דע"ב דיודין אל הויה דס"ג ומשם אל הויה דמ"ה דאלפין ומשם אל הויה דב"ן דההין אבל כל זה הוא בסוד מדת יום כי השפע נמשך דרך הזכר כי הוא הגובר והשולט ביום אבל בלילה שאז מדת לילה גוברת נמשכה הארה מן הויה דע"ב דיודין עלמה דרך ישר אל הויה דב"ן דמלוי הדין ולו המתלחת גם היא ונעשית ביודין כמו הראשונה י"ח ולהיות כן לריך שהסתלק ההארה מהויה דס"ג והויה דמ"ה וכל זה נרמו בברכה זו של המפיל חבלי שינה על עיני היא

בה א"ח והשלים תיקונה והגדילה ובנאה בנין שלם כמו שהיה בעלה בחחילה ונמלא עתה שניה שוין ממש זה כזה אדם וחוה ואח"כ חזרה הבינה להלבש נה"י שלה ברישא דו"א לעשות לו מוחין ככל וממלא כי אז היו שניהם פכ"פ. **אמר ה"ים** הכתוב נלעדי כי זה סוד עליית לאה למעלה כמו שנת"ל בדרושים שקדמו ולכן היא כנגד פנים ממש דו"א והשגד שא"כ מהתהברת עם כלים דרמל ונעשות שתיקן פרטוף א' ולהיות כי לאה היא אחוריים דאימא לכן נעלה למעלה והבן זה. אבל לריך שדע כי יש שני בחי' של פכ"פ בחי' הא' היא זו שזכרנו עתה כי נעשו פכ"פ פ"פ המאזיל העליון והוא בלו אל הנקב' גם היא בחי' פנים מלמעלה מן המקום שנמשכו בחי' הפנים של ז"א (ש"ו) בחי' השנית היא כי אעפ"י שחזרים פכ"פ הוא מכנגד החוה דו"א ולמטה כשישור היתה שומרת בתחילה מאחוריו חזרה עתה להיות בפניו שישור הוא עלמו בלבד ואז נכנסין אורות הנה"י דו"א מלד בחי' הפנים שלהם ומאירים בה ונעשים בה ג' מוחים ואינם נמשכים מלמעלה כנ"ו כי כן עדי' בהיותה מאחוריו היו מאירים אחורי' דנה"י שלו בה ונעשו בה ג' מוחין כנ"ל. ולריך שדע שאין הכונה לומר שהנה"י שלו נעשו ממש מוחין דילה אמנם הכונה היא שהנה"י שלו מאירין בגלגלתא דילה ואז נעשה מהם גלגלתא א' לקבל בחוכה מוחין עלאין שיבואו אליה אבל אפשר שלפעמים אין בנקב' רק ג' אורות אלו דנה"י דו"א לבדם בסוד מוחין דנוק' ולפעמים יש נרשון אחר גרוע מכל זה והוא שאפי' ג' האורות האלו דנה"י דו"א לבדם אינם בה בסוד מוחין רק בחי' גיטוף מתגולגלת מהם ונבחי' זו השלישית היא בחי' מוחין דנוק' בימי החול שלא בזמן

התפלה והסתכל ג' מיני מוחין אלו של הנוק' וזכרם ונמנ' מכל זה הנ"ל שא"ח הוא המפיל שינה על עיני ז"א שלא להסתכל בו וחזר לבחי' ו"ק ועי"כ נמשכת תנומה על עפעפי ז"א מלהשגית בנק' וגם היא חוזרת לבחי' נק' א' והא"כ א"ח הנו' עלמו מגדיל ומאיר את הנוק' כנ"ל וכנגד זה אנו אומרים ומאיר לאישון אלו עין כי א"ח מאיר בנקבה הנק' אישון בת עין כנודע. והענין הוא כי בהיות המלכו' בסוד נק' אין בה פרטוף שלסרק נק' א' כלולה מי"ם אבל אינם בה בפרטות ותמיד המל' עומדת בבחי' נקודה כנודע עד שאנו לריכים לבנותה בנין גמור ע"י ברכת אבות כנ"ל והוא בהיותה בסוד נק' זו או נק' המלכות אישון בת עין בכל ס' הו' והתיקוני' וזכר היטב ככל זה והענין אומרו ומאיר לאישון בת עין שהוא הנק' הזאת וע"י הארתו בה מגדילה ונעשי' פרט' גמור כנ"ל ולריך שדע כי זו הנק' יכולה לעמוד עם ז"א פכ"פ בכל עת וזמן א' וזכור גם זה וענין בהקדמת ביאור תפלות ר"ה ושם נתבאר היטב ענין ומאיר לאישון בת עין וגם בדרוש ההפליין למה נואהים ביום ולא בלילה נת' היטב עפ"ם לזה שהנק' הזו היא בחי' הוכח שבה ושאר ה' נקודות בחיים לה בסוד תוספת לבד :

הב"ר (י) העולה מכל זה כי כל מה שנעשה בע"ש בראש' נעש' עתה בכל לילה כדי שבשחרית בברכת שים שלום תחזור עמו פכ"פ. וכבר נת"ל כי יש ב' בחי' פכ"פ ונמלא כי עתה בלילה הגבו' והדינים אשר מלך הנקב' מתגברין והיא הולכת ונודלת עד שנמלא שבעת הבקר כל גבורותיה מהתבד' בנק' ליון שבה ושם נעשה הוונג בסוד ה"ג שבנק' ליון שבה. וזוה ית' לך ענין שליטת הנקבה בלילה הנו' בזה לפי שהזכר אין לו שליט' אז כי נעלה שינה על עיניו וביתא אחמסר בידהא בסוד ותקס בעוד לילה כו' כנודע :

הנה הסתכלות והארה העליונה נמשך מן הויה דע"ב דיודין אל הויה דס"ג ומשם אל הויה דמ"ה דאלפין ומשם אל הויה דב"ן דההין אבל כל זה הוא בסוד מדת יום כי השפע נמשך דרך הזכר כי הוא הגובר והשולט ביום אבל בלילה שאז מדת לילה גוברת נמשכה הארה מן הויה דע"ב דיודין עלמה דרך ישר אל הויה דב"ן דמלוי הדין ולו המתלחת גם היא ונעשית ביודין כמו הראשונה י"ח ולהיות כן לריך שהסתלק ההארה מהויה דס"ג והויה דמ"ה וכל זה נרמו בברכה זו של המפיל חבלי שינה על עיני היא

הגרות וביאורים : א) ועד דים לניקבא ב' נקודות נקודה דאחרי ונקודה דפנים. ונקודה דאחרי יירד ועילה אך נקודה דפנים היא לנישם עמו בעולם אצלית ואינה יורדת למטה כנ"ו ועיין בפ"ה של"ד פ"ב כלל ח' ובהשג"ח סס והובא ג"כ בש"ס : ב) ש"ס מ"ג סעל המטה פ"ה : ג) פעה"ה סס פ"ה : ד) בלי דניקבא כנ"ל דרוס ג' ודרובס ח'. ש"ס : ה) פ"י בדעת עליון הנמשך לז"א מ"א דים לז"א ב' דעות עליון נעלם מאיד ומא"ל וים עין דעת החחון הנקרא ב' שיעיין מתרין כתפין ד"א עיין לעיל דרוס ב' דשמירה בתלת אלהי אברהם. ש"ס : ו) א"ש הייט דלמר ק"ה שבר פרי הכסן ששתדן עמון על הכסן עד שיאול כל איתן הטיפות לגמרי בסוד שירי כוונת. אש"י שחז"ל דרוס האו קרא בתחתיים לבמותיה' עד שזויהוה התלה מ"ת המתקרא נדרש למהת אופנים ומעילא הייתי בנס הטפות היודמות לל עפת כוונת הנמור הוא ככלל ההומרא הזאת כנעל"ד :

ענין שער הבנות הקידוש

מגד אבא ועתה הרי נשלב ליכנס המקיף הא' התחמו' דמוחין דז"א הנק' ל' דלגל דלוימא ודאבא ונשלב לגמרי :

אין עליה. יש מתיחה למטה

כל העליות כאן הן של הפנימיות. החיצונית עלתה כבר בתפילה בשדה.

עוד

(א) בענין ג"פ ויכולו שבליל שבת הנה בויכולו הא' של העמיד' עולים חג"ת דז"א שהם ג"פ שביע' הגו' בויכולו ונקבלים בחז"ד וחב"ד עולים בל' דלגל דז"א וחב"ד דבריאה עולים בנה"י דז"א דלג' וכן כל המדרגות שתחתיהן עולין על הסדר הזה עד שנמלא שעולין נה"י דעשיה במקום חג"ת דעשיה ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כג"ל בסוד מתוליה מות יומת. חכ"כ בויכולו חב"ד שאחר העמידה לריכה המל' דלג' לפנות בחג"ת דלג' כדי לקבל הארה מן המוחין שלה אשר שם בחג"ת ואינה יכולה לפנות רק עד נה"י הנק' מדת לילה לפי שהם המידה והשיעור של קומת המל' הנק' לילה אבל חג"ת נקרא מדת יום וחודר ענין זה. והנה עתה בליל שבת אינה יכולה לפנות במדת יום ולכן נשאר במקומה בנה"י, שהם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומדי' בחג"ת יורדת למטה עד מוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכה מעין ז' של ליל שבת. והוא כי טרע כי כל חזרת העמידה דש"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דימוי החול שהיא עולה ממש בחג"ת הנק' מדת יום לכן יש חזרת עמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארה שמש אליה לכן היא חזרת מעין ז' גלא גמורה בז' ממש. אח"כ בויכולו הג' של הקידוש מקבלת הארה מג"ר דז"א ע"ד הגו' בחג"ת ח"ס מה שצריך לקבל הכוס בשתי ידיו כמבואר אללנו ע"ש :

ענין

(ג) הקידוש הנה ויכולו הא' אז יהיה המל' נק' חק"ל כי היא עומדת בנה"י בויכולו הג' נקרא תפוחין כי אז מקבלת מחג"ת אע"פ שאינה עולה שם. בויכולו הג' נקרא קדישין כי עתה מקבלת מחב"ד שהם מוחין [מש] דז"א [ונדע] כי כל קדש הוא בחכמה משא"כ בז' ויכולו הראשונים שאינה מקבלת רק מהתפשטות המוחין בחג"ת נה"י ומהארתה. והנה בויכולו הא' הנקרא חק"ל לר"ך לטוין ביחוד יהוה אהיה יהוה אדני כי אלו הד' שמות מקבלת עתה המל'. וסוד הענין הוא כי למעל' בראש ז"א שם הם המוחין הנק' יהוה אהיה ותמשיך הארה משם דרך הקוים מיהוה אהיה ויהוה אהיה ששם מוחין מגד אבא ודלוימא עד הנה"י לז"א כדי שיהי' כח בלחות הארות של המוחין שבתוכם נחת בחי' מוחין אל המל' אע"פ שאין בנה"י בחי' מוחין ממש ולמטה בנה"י דז"א שם הוא יחוד יהוה אדני זה בז"א וזה בטק'. וגם כי נ"ה עולם נק' יהוה אדני [ובאשר] תקח הכוס בשתי ידך כטוין כי כל יד היא סוד יוד ה"י שכן יש ב"פ יוד ה"י יוד ה"י עשר אותיות כנגד יוד אלצעות ב"פ הידים גם קף היא ענולה בלוד ו' וה' אלצעות הרי יו"ה. ואח"כ יכוין באלו האותיות שהם מלאות כזה יוד וי"ו דל"ת ה"י יוד שהם י"ד אותיות בשם הא' יוד אותיות בשם הב' הרי כ"ח פרקים שבידים הב' [בקידוש] יכוין בג"פ הויה דע"ב דיודין בזה האופן ר"ת של יום הששי ויכולו השמים ר"ת יהוה ותכוין שהיא מלאה בידוין הרי ע"ב אחד ומלת ויכלו היא בנימטריא ע"ב וע"ב שיש בקידוש הרי ג"פ ע"ב ובבענין היין עלמו יכוין להמשיך אל המלכות ד' מוחי' מהבינה וז"ס ד' היות עסמ"ב וג' אהיה דיודין והסין ואלפין ויש בהם ז' יודין ביות' פשו' כמנין יין וגם יש בהם בסיות' מלאים ע' אותיות כמנין יין. וגם הם כוד ז"ס הנשע"ל אל המל' כל אחת כלולה מ' כמנין יין. והנה ד' ההיות הם המוחי' עלמן חב"ד כלול מחו"ג וג' אהיה הם הלבויס שללם שהם נה"י דלוימא ומלא כי היין הם המוחי' ויש להם ב' לבויס הא' הוא הכוס והוא סוד הנה"י דלג' כנו' והב' הוא הידים של האדם שבהם אחוז הכוס של יין והם סוד הידים של ז"א אשר בתוכם מחלבים ומתפשטים הנה"י דלוימא כנודע. גם תכוין לב' היות דע"ב וס"ג שבהם ז' יודין כמנין יין ואלו ההיות הם אשר בהם אלו מכוים ב' הידים יהוה אהיה בכל א' מהם כנו' גם ב"פ יוד ה"י ה"י יין גם תי' שיש בטמח הקידוש כמנין יין ועם ב' השמות הרי ע"ב. [נס] יכוין להמשיך אליהם גם את בחי' הכתר שלה ע"י היין באופן זה כי הנה הכתר הוא ע"י הכתה יוד ה"י יוד הא' יוד ה"י ובהיותם בסוד ריבועים עולים בגי' כתר בזה האופן יוד פ' ה"י בגי' ש' יוד פ' יה

ריבועים כאן זה הכפלה

ה"א בגי' ק"ך יוד פ' ה"ה בגי' ה"ה ס"ה כתר והנה המילוי לבדו של שם י"ה בגי' מניי מילויים אלו הוא עולה כ"ז בזה האופן יוד שבמילוי יוד בגי' עשרה וי' וי' וי' שהם ג' מילויים ס' הם בגי' יו ס"ה הויה וז"ס כי ביה ה' זור עולמים ר"ל ששם הויה נרמז בגי' מילויים של יו"ה כנו'. [ובקונטרס חתך] מלאתי שכ"ז יכוין ע"י ראית והסחכלות ענינו ביום היין וע"כ ימשיך אליה בחי' הכתר הנז' הנו'. ובקונ' אחר מלאתי שישוה שבת כאשר חסד יכוין ע"י ביום היין כנודע יכוין כונה אחרת משונה שבמי יחול והוא שיכוין בשם יו"ה חד"כ כי הנה ה"פ יו"ה חד"כ הם בגי' בת עי"ג שעליה חרז"ג [ונתן ענינו ביום וענין בת עין זו נבאר אותו בשער רה"ק בענין היחודים בענין יחוד המתח' חיות איש מהיר במלאכתו יו"ד] ובשפתה הכוס יכוין כי הו' שמות הגיל שהם ד' היות וג' אהיה של המוחי' של בגי' רל"ב ותג"ה וזכ"ח אריותוים הפשוטות ס"ה שתי"ה :

גם בערב שבת וגם ביום

י"ה אדר [80] זה מלכות דמרגל"ן 5 = 400

קודם הכוס של קידוש לר"ך שיאמר כל המזמור הזה והוא מזמור לדוד ה' רועי כו' בין בלילה בין ביום בשחרית ובין בסעודה מנחה. ובז"ת אך טוב וחסד ירדפני יכוין ששם כמנין כ"ז כמנין שם יהוה. וגם בס"ת אך טוב וחסד יכוין ששם כ"ז והם בגי' שם יהוה אלה שבסעודה הלילה יכוין בהויה דיודין ובשל שחרית בהה"ן ובשל מנחה באלפין. ובשיאמר סברי מרן יכוין כי סברי הם ג' מנינים ס"ד הם בגי' עשר היות פשוטות ה' דחסדים וה' דגבו' והם ס"ד דסברי' והב' כוללים של החסדי' וגבו' הם ב' דסברי' ועשרה ה' כוללים שלהם הם יוד דסברי' : **מרגל** הוא בגי' שם והוא מ"ש בשם מן שמע וע"ש. ובחי' הגפן אס הוא בסעודה הלילה יכוין שהוא בגי' חק"ל שהוא חיבור יהוה אהיה יהוה אדני ובסעודה שחרית לב' היות ע"ב ס"ג עם ב' כוללים שלהם ועם הכולל לב'. ובסעודה המנחה יכוין להויה דע"ב דיודין ולשם אדני' והכולל לב'. גם בלילה יכוין להויה דמ"ה ודב"ן ולמ"א אותיות שיש בשם אהיה פשוט ומילוי ומילוי דמילוי והם קל"ח כמנין הגפן' ובשחרית יכוין לשם אל אלהים אהיה ז' ובמנחה יכוין לב"פ שם אדני וח' אריותוים הם קל"ח. ז' ובענין סעודה ליל שבת כבר נתבאר אללנו ומלאתי כתוב בקונט' בזה בסוד האכילה יכוין כי הלחם הוא מחסד והיין מהגבו' ה' מן בינה מים מן החסד בשר לה' ונלע"ד מן כ"ה ר"ל נלח הוד פרי עץ הוא יסוד הנק' פרי העץ שהוא פ"ת :

בנות ברכת בפס"ג. הנה ברכה זו יש בה ע' טיבין ואינם מכלל ע' טיבין שיש בויכולו והקידוש ותכוין בהם ששם סוד ע' יודין שיש בד' היות עסמ"ב ותכוין להמשיך כולם אל הנק' שהיא בחי' כוס היין כג"ל. והנה הנקבה היא הויה דב"ן דהה"ן ובה ע' אותיות ותכוין להמשיך ע' יודין הגו' בע' אותיות הויה דב"ן שבנק' ובחיבת הגפן תכוין מש"ל שהיא בגי' חק"ל והוא בגי' ד' שמות יהוה אהיה יהוה אדני'. וביאורו הוא שתכוין להמשיך היין הזה הנק' פרי הגפן אל הנקבה הנק' גפן העומדת בגנה"י דז"א ובהיותה שם נקרא חק"ל כג"ל ולהיותה שם אתה מוריד לה עתה הארה המוחין של ז"א :

בנות שתיים היין. אח"כ תשפה כוס היין ותכוין בשתימו אל הג"ל כי הנה האדם בעלמו הוא סוד ז"א והכוס אשר בידו היא הנקבה העומדת בחזה שלו והיין שבתוכו הוא בחינת הארת המוחין הנמשכין ממוחין דז"א ועתה ז"א עלמו שותה היין הזה ששם אלו האורות הנו' ונכנס' דרך פנימיות ז"א כג"ל כי בחי' היין הזה הוא א"פ דמוחין דז"א ואינו א"מ כי הנה הוא בחי' המעשה ואח"כ בוקעים האורות האלו ויולאים דרך דופני גופו דז"א ונכנסין תוך דופני גופא דנק' כדי שיהי' ממש בחי' א"פ נגמור והוא ע"ד שאר המוחין הפנימיים שיואל' ממש מדופני גופ' דז"א ונכנסין תוך דופני גופא דנק' ולכן לר"ך שהאדם שהוא ז"א שותה הוא עלמו היין הוס ט' כדי שירד עד התקוס ששם עומדת כנגדו הנק' מבחוק ומשם יולאים ונכנסין בה :

תפלה טובה קודם כל סעודה מלאתי כתוב בקונטרס א' . ונלע"ד שאינו משם מורי ז"ל. וז"ל זאת התפלה טוב לאומרה קודם כל סעודה מנ' סעודות של שבת וזה סדרה . יהא

הגהות וביאורים : (א) פס"ת פ"ג משער השבת באמצע הפרק : (ב) הרכה ענינים מזה תמלא בפס"ת פס"ו : (ג) בפס"ת וסם הנוטה כך תכוין בשם י"ה אדני שהיא סוד בת יין ב"פ אדני וה"פ י"ה אדני עם ב' כוללים ג' בת יין. עיין במ"ח מ"ס ליל שבת פ"ב משנה ה' : (ד) ח"ש לא הכניחו ההשכין [אמר מנחה עיין בלוח הקידוש ומראה כי ההשכין מדוקדקת האמנם מה שנלע"ד לתקן מכאן ומאוחזו היחוד הוא זה כי ה"פ י"ה אדני בגי' ח' וב' שמות י"ה אדני עלמם הם ג' בת ומלת עין הוא המילוי של אהיה דהה"ן ומלאה שם כי תדרשנו כנלע"ד : (ה) פ' של ה"ח וה"ג : (ו) ח"ש ע"ה הרי קל"ח : (ז) ח"ש עוד מלאתי כתיב והוא חסר ומועט ועב"י כתבתיו וז"ל ובענין כו' : (ח) ומלאתי כתוב ביני שטיי מן בינה כו' : (ט) ובפס"ת הוא כשמן קושיא וז"ל אך שותה האדם המנכר הלא הוא בסוד ז"א והרי הנקבא לריכה לפחות והענין כי עומתו הו"ל ונכנסין הארת אלו בפנימיותו ומשם הם עוברין דרך מיתות דופני גופא דז"א כחך דופני גופא דנקבא :

(**רעיה**) כגד ידעת הז'ג הנמוזים צקס ה' דקס צ'ק
 ונ'צ כנ' צנוקמו ונ'פ הכתה ס'פ חזיה
 צקס כה'ת צעיקד קס'א וקנ'א צנלככהו צרעשים ענפי
 הקל' קילאו וסיגי ז'ג וכו' צכח שקיל'ת שהמרגלות של
 צה' הוא י'ה אלג'י וז'ג המושלים דקאו' ל'ג ז' אנגללן
 המושלים עם היות שכלס צה' א' ואחר צה' עינים העליוני'
 ע'צ ק'ל שכם אחוויים דוולכיות דבחר ומכונה דו'ס
 ויחלפ' עוהס פנים דג'ס עליונו' (כ'צ אחר הנחי' לא דק
 וכל' אחוויים דג'ס עליונות של הבחר שהיא י' אורחית
 של אחוויים פשיעים וכו' דלעיל ציוחודי השיצוים
 נצואר שכם י' אורחית דו'ס ויהובאן ק'אונג י' אורחית
 של אחוויים פשיעי' לא יחנן לקרש כן וכל' עכ' עם לעיל
 ונ'ונו'ג'ס על פי יוס'ד זכה'ס לקון יחוד י'ד וצ'ן ע'צ
 דצרי גיצו' של יחוד נעצרה נא צאל'כ' כהוצ' ק'ש שעי'ס
 דקדור השנו'ש ז'ל שכו'ס ונ'ס וכו' דוד וז'אן ק'ט):
 (א'ס עין לקון יחוד עיל' צהרצ הנחצר ז'ל)
 דמכונה לריצ עם הרשעים שגשם קלי' ילי' ועשיה כו'ס'ג
 ציוחודי הווצוים ע'ס דצרי ריצות צעעיקד וצח' אל'י סס
 עמוות הלוות אל'ל הכלים סס קק'א וקנ'א ויילוי קצי'
 בהס גווי' עינא שיהס חוכס וסווק ויחוק ולכ'אורס י'ס
 להוויס בסווק הוא דין גמור והיחוק עוונג מחוי'ג ואיך
 קורא לירוק גיילוי קנ'א והסווק קנ'א דקאו'ר צח' עין
 קק'א קנ'א דהיינו חוכס וסווק כי כן קדרס והחילוי'
 ירוק שגשם הצ'ד אל'ל צו'ס'ל צהקדו' צעין הוודרי'
 עם ההקדו'ה דגילוי' לצרו עדיך עהשפוע'
 והוכנהנו צמכרה דהודריגה ה' היא כרעיה שכו' צה'
 כפהר שח' שורס צכ'גו שהוא אל'ל ודריגה צ' שהיא
 המילוי' לס י'ה' המילוי' לצרו הוא עדיך עהשפוע' והשת'
 גוון סווק הייל קנ'א שהוא דין כידוע והיחוק עם שהוא
 מיילוי' קנ'א ונ'ו צל' ונ' עדיך מפשוטו לצח' אורו החקד'
 שצו אל'ל לעינן המודריגות ונ'ו הסווק לצח' ונ'ו צ'
 יקרא ונש'א'כ היחוק שצו צח' דעת והדצוים
 (ווצוים):

יחודי י'א אל' הגנ'ל אל'א שאל'חתי סק' והו' ונ'ס
 שאל'חתי ונכרו: צקס חנה'ס י'ס צו ששה מיני
 ליורים וכל צח' ונ'ס היא צפני עלו'ה: האחד הוא צבחר
 דז'א וליורו הוא כד **יוד יוד יוד י'ו** והענין הוא ז'ס
 דע כי לוח הא' של
 היא צכל הצח' לורה **א** יו'ד וכן פירשו צהיקינן כי י'
 אחרונה שצלות א' לורה ד' והרי כי ה' לורה צג' עשרי'
 אות ל' כ'אן צבחר דז'א לורה ג' י'ד צלורה ז'אח ק'
 והיא צג' עשרים הרי לרעשים: איות **ק** לורה ד' הרי
 הוויס וארבעה ובהי אורחית י'ס סס חו'שים הרי ונ'ס
 וארבעה וסס צג' שתי הסווי'ה דעלוי' הסו'ן: הצח'
 השכיח היא צמכונה דז'א שהיא ונ'ס הא' שצו: הנה אות
 א' שצו לעולם ליורו י'ד כנ' אל'ל צשאר אורחיתו י'ס צו
 לירק וסוונה ונ' עניינו: אונג הכו'ב ש' ונ'ס א' חנייה
 חלק צלי כהיצה וצקוק העוונד ונ'ס א' כד: עוד ס'ס ס'ס
 מורים על צ' עיינין כילד ס' ליורה ד' י'ד ונ'ו הרי צ'
 ליורים אל'ו סס צג' ונ' צ' נאל'א כי צ' הה'ן סס צ' פ'ו צ'
 ועס הכולל סס פ'ס והוא קוד האחוויים דהו'ס דאלפי'ן
 העולה ק'ל ומילוי' לצד עול' צג' פ'ס ועס ונ'ס שהוא צג'
 אל'ס הריק'ל וכבר ידעת כי עי'ן צג' ק'ל:
 (**רעיה**) צ' ס'ס ס'ס דקאו'ר כל דקני' אל'ס צוילוי'
 סה'ן כי הל'א הו'ס צ' עינין נאל'א דצ' עיינין
 סס צח' צ' אל'ס ונ'ס חקיס צ'אחי'וי'ס דנ'ס סקוד' הו'ס
 והד'ן

הס'ך והכל א' ונ'ס ל' הי השכ' סס כל'ס פ' על סני'לו'ן
 צצחוכס סלינן פכרדיס ונ'ס הווי'ד ח'ו לפכר כי חלו הל'צ'
 אל'ס'ס הנוקמים על הנפ'ס סס צחוכס צ'ול' ונ'ס חצו'ת
 הנהר שחמ'צ' צכלי היקוד כי חלו הל'צ' סס נחשכים ונ'ס
 החכמ' לצ' נחיצות אל' היקוד ונ'פן חונס צמכר הנפ'ס
 אחר סס מהקד ולנ'טה וכו' עכ'ל ועי'ן דצרי שלום ז'ל ד'
 נ'ח ע'ג ד'ה האונס לריך להצין וכו' ונ'ס שפנל' צל'פון
 ז'ה יע'ס'צ וצ'ה הנצ'לרו דצרי רציו' ז'ל):

יחודי י'א עי'ן ס' הקדו'ות ד' כ'ד ע'ד דו'ס כ'ס'
 וז'ל ועי'ן צ'ס' היחודיס צו'ה שבו'עתי
 ונ'ולתי ציחוד פ' חזית ח'ס ונ'ס ונ'סוד סס אל'ס'ס
 שדל'סיהו חקר ומסס הנצ'ן דרו'ס שכתוב כ'אן **ע7** כי עי'ן
 ג' ק'ל וכו' יע'ס'צ ועי'ן ונ'ס סרצ הנחצר ז'ל צ'ס' אהצת
 ס' ד' פ' ע'צ פירוש על דצרי ס' הקדו'ות ועל י'הוד ז'ס
 יע'ס צ'אורד ועי'ן דצ'ס ד' א' ע'א סל'ה צ): אל' הנז'ל
 ויוקד על פסקו **חזית ח'ס ונ'ס ונ'ס צמלככהו** (מכ'ל'כ'י צ')
חזית צג' כה'ס ח'ס עם הכולל צג' אה'ס דויד'ן קס'א
 ואה'ס דהה'ן קנ'א צמלככהו עם ז' לו'הו'הו צג' לצ'ג'
 ית'ן ס'ס ד' ריצות הנז' סס צג' בקול'ס והוא סס השצעי'
 האחרון דצ'ס א' צ' הומו'ל על י'ס השצת כוודע וצי'אוד
 הענין הוא כי כוודע כי וסגי' המלכ'ס שמהו צ'ארן א'דוס
 יל'או הקליפות והנה צ'ע' הקליפות רול'ה לעלות ליינק
 שפע שגשם הנכרש צ' המלכ'ס של הקדו'ה וכו'ס'ש צ'ס'
 ויקהל צ'ס'ה צ'קוד ול'ס ונ'סלקתה כי צ'ע'ס רול'ה לעלות
 ליינק שפע ונ'רשס, והנה הש'ס הזה הנק' בקול'ס עוונד
 כנגדס למונעס ונ'ס'ה לפני מלכ'ס יתי'ל'צ שסס אורס'
 חו'לכ'ס ד'ס וי'שנ'ה והנה ר'ת חזי'ת ח'ס ונ'ס ונ'ס צנלככהו
 לפני סס צג' י'ה אל'ג'י ע'ה והענין הוא כי ז'
 וכל'ס המושלים ציו'ס שצח' סס ז' אורחית אה'ס י'הו'
 והמרגלית הל'ולעי'ה היא י'ה אל'ג'י כנ' צז'כר צ'ס' יהו'
 צ'ו'ו **א'ק** עי'ן צ'ס' הסקוקיס פ' לך לך ד' י'ו ע'ד וז'ל
 צ'כין הנהו ז' ונ'גליה'אן כי סוד השצת נקרא י'ה
 אל'ג'י וכודע כי השצת הוא ציקוד ולכן היקוד הוא צג'
 י'ה אל'ג'י ונ'ס כנגד צ' צח' שצו שסס היקוד והעטרה
 שצו והנה היקוד נקרא י'ה והעט'ר נק' אל'ג'י והנה היקוד
 ש'ל'ה ונ'ס סס צ' מנ'י'ן וכו' לרמוז כי הוא ונ'דווג עם צ'
 יקודות דל'ה ונ'ס עכ'ל חזי'ת צג' כה'ת ועל ז'ה הש'ס
 נח' חכמה צק צעיקד חצ'ע' כי חצ'ע' עם ד' אורחיתו
 עולה כה'ת צג' והענין הוא כי בהי עיניס העליוניס סס
 צח' ע'צ ק'ל ע'צ ק'ל כי ע'צ ק'ל צג' כ'צ עם עצ'
 אורחיתו של אחוויים פשיעים, והנה צ' פעמיס ר'צ עם
הכולל סס חכ'ת הרי כי כה'ת סס צח' שני העי'ני' שצ'הס
 עצי'ט וצכח ז'ה ססס מפתכל צרשעים וצו'עשי'ה ונ'עשי'ס
 ונ'ס'ה ושלמות כשעים כה'ס **א'ק** עי'ן צ'ס' ע'ל'ארי חז'ל
 ח' שצת ד' צ' ע'נ'ס פירשו וצ'ס' הפסקוקיס צ'ס' דק
 צעיקד חצ'ע' **חזית ח'ס** כי ח'ס צג' קס'א וקנ'א
 שסס אה'ס דויד'ן והה'ן כנ'ל וכצ'ר צ'ארנו כי עי'ן צג'
 ק'ל וסס ג'כ צח' מילוי' של אה'ס דהה'ן הנכונ'ו צמל'ה
 ח'ס'ש אשר וייל'או הוא צג' ק'ל כ'וכן אה'ס דויד'ן הנכונ'ו
 צוול'ת ח'ס כנ'ו הנה הוא צח' צ' עי'ן: ואני חיים חכמה
 שמועתי ונ'וורי ז'ל כי זהו ענין היות צח' עין נקראח ח'סין
 כו'ס'ס שצרי כ'א'סון צח' עין כי ח'סון הוא מלשון ח'ס
 הכולל צ' אה'ס דויד'ן והה'ן קס'א וקנ'א כנ'ו וסני'הס
 סס צח' צח' עין הנק' ח'סין ונ'ס המילוי' לצרו של אה'ס
 ד' סה'ן לצרו שהוא צג' ק'ל הוא צח' העין עלמה ס'ן
 עי'ן צג' ק'ל ונ'ס ענ'פ תל'ה גווי' עינ'ה חז'ל צו'הר):

איש+1=ק"א ק"א

חזית איש מתייר במלאכתו לפני מלכ'ס

יחוד=80
 ח'ה אדו'י=80
 ח'ה-יחוד
 אדו'י-יחוד
 מ'דחל+מ'דל'ה=80

קנ'א פחות אה'ה
 (21) = ק'ל = עי'ן
 70=

כח' מיני נפש ורוח שבו ואז שלתו העגולים כנפש ורוח כו' שבהם :

והיותר שפוס הוא אלני בענין הדפס בקלרה ד' פרוטין כוללים כל פולס מאצ'ים והם זכ'ין משא'כ בפלוקף הה' דלר'ך וכל פרוטין מארבעתם כלול מ'ים ונחלק ל' פרטופים הא' כולד תבטה הנק' אבא דפולס האלי' י' (ק'י"ט ע"א) נו י"ם והתכמה או הבינה שבו פרוטין מ'ים ונחלק לב' באופן כי חו"כ שבו הם זכ'ין או"א שבו בסוד ג"ר שכל א' מהם והדפס שבו נחלק לב' דעות שהם ז"ח גופא דתכמה דפס א' ימני וז"ח גופא דבינה דפס ב' שמאלי וע"י ב' היסודות ששני הדעות הם מזדווגים כי ב' דעות אלו הם זכ'ין שבהם וכללום ב' דעות אלו נקרא דפס פליון דאבא המכריע בין חו"כ שבו ואח"כ ז"ח דאבא דלגי' הטוללים זכ'ין שבו הם דפס תחסון דאבא נחלק לב' דעות פ"ד הגז'ל זכ'ין והנה תחלת שרשם הם ז' כמ"ש דפס אחי בשית סטרין ומה דלשתאר הו' ק"ל למקבא ולפעמים גדל ל"ם פ"ד הספיר דכללות פולס האלילות כנודע ונמלא כי תג"ח שהיו בו בתחלה עלה בכחינת ראש שהם חב"ד תלשחם נקרא מוח א' הנקרא דפס תחסון דאבא מלד ימין חסדים וכנגדו מלד שמאל גבורות לוקבא ונמלא כי הפ"ח שבמות זה הוא דפס תחסון בלחמ המכריע בין חו"כ הנקרא פירן פטרין והנה" שבו נעשו תג"פ אח"כ נחוספ לו נה"י חדשים כנודע ואז הפ"ח שטלה והיא דפס תחסון כנחלק ל"ק שבו כי הפ"ח נקרא ו' יורד ומחפס כנה"י הישנים ונה"י החדשים שהם עתה תג"פ נה"י שבאבא ונעשה נחוספ להם ועד"י בכל פרוטין הכלל העולה כי כל בחי' דפס הם ז"ק שכל פדרינה ומדרינה אלא שהז"ק (א) דג"ר שבאבא מדריגה נק' דפס פליון והז"ק דכללות כל אחת במדריגה נק' דפס תחסון בבחי' ג"ר שבו אלו כשנגדלים ל"ם גם דפס פליון ודפס תחסון הו' י"קב יפקב פליון ותחסון אכן שראל הנקרא ז"ח הוא כללות כל הפרטופים באבא. גם דפ כי זיווג יפקב הפליון בג"ר הוא רוחא ברוחא בסוד נשיקין שבהם וזמן יפקב תחסון הוא גופא בגופא מחם כיסוד תחסון שבו עוד יש זיווג אחר של יפקב ודור האדוכר והם אורות יולאים מתוך אל יפקב הנקרא גופא ח"א הכולל וכמו כן יש בלחה היולאה לחון מיעקב פליון וביחא וולה רחל בגולה כגודל ועיר ורחל הקסנה מחסה דעיר ולמטה ולפעמים אחיפס מנהא לאה לרחל הפליגה או להיפך וכן הענין בקסנה ולכן המלא בז"א דלגי' שיש ט חרין מוחין חו"כ שבו מחו"כ דאבא דלגי' תג"ר שבהם ועוד יש בו דפס פליון כמשך מוז"ק חו"כ דאבא ועוד יש בזעיר מוח ג' הגמשך מנ' כחפין חו"כ דלר'ך וחז"ל דאבא ולכן נתלבש בחרין כחפין דחו"כ דעיר ודפס תחסון הגק' ת"ס דעיר מכריע ביניהם ואמנם ג' אלו הגכללים בשם דפס תחסון הם חג"ם הראשונים דעיר אשעשו פתה ג' מוחין חב"ד אחרים לז"ם ח"א בין ב' כחפין שבו והת"ח הנק' דפס תחסון מחפסו כנה"י ראשונים ונה"י חדשים שבו כנז"ל כי ז"ק דעיר הם פרוטין גמור של י"ם דיעקב וכל זה מללס דעיר מלד אבא וכנגדו מללס דאימח מחם :

הפין . והענין הוא כי פורש ק"ל הוא פ"כ כנודע ולכן אם חסר שרשו שהוא פ"כ ישאר כמלוי לבד שהם ל"ח נמלא כי בת עין נק' ל"ח ח"ם ויאמר יהו"ה מסני בא ל"ח בני ל"ח ומלח ויאמר בעלמה היא לוהותם ומאיר ח"ם ומאיר לחשון בת עין כי בת עין הנקרא ל"ח היא המאירה את הפין גם ז"ם ונת מלא ח"ן בפניו ה' כי ח"ן הוא גירוף ל"ח והוא בחינת בת עין שנתוך פניו ה' שהוא ז"א ודפס כי זה המלוי העולה בנימטריח ל"ח והוא בת עין כנס מחסו נעשה הי"ח אחד שהוא סוד הכח עין והיא זאת י"ד ה"י וה"י ה"ה **שחא בנימטריח ל"ח** וסודו י' כה"י ראשונה א' ט"אז ה' כה"ה אחרונה וסימנו יא"ה והנה כשהתברר שם זה העולה ל"ח שם שם ק"ל יפלו בני' פתח פניך ונעשים ב' שמות שם הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן והי"ה דמלוי אלפין העולה קת"ג ושניהם בנימטריח פק"ח כי אלו הם הפין וכן עין חת פתח פניך וראה טו' והנה יש שם ק"ל במלוי חס"ה דהה"ן שבאימח והוא מתלבש בזעיר כהוי"ה הנזכר העולה ל"ח והרי נתבאררו העינים של זעיר והמנס העינים של הגרבה שלו הם כך כי הפין ימני שלה הוא אחרים דהוי"ה דמ"ה שהם בני' עין ועין שמאלי שלה הוא אחרים פשטיים ומליאים דהוי"ה דב"ן העולים פ"כ קד"ם כנודע והשעב כי ס"ה דלוי לריות דימיון וב"ן בשמאל והנה פ"כ קד"ם כל ההה"ן הוא אחר על פ"כ ק"ל דאלפי"ן י"ד לחיות והכ' י"ד לחיות שבהוי"ה פשוטה ומליאה חבו עיני י"ד שנהפכה לר"י שהיא הו מחפה על הדין שלא יתפשט יותר מגבולו ותומרת לו ד'. **ואמנם** בואר בת עין בענין הוא כי הנה פליט כחוב ועיני לאה רטום אבל כרתל לא הכיר פיהם שלה רק אחר ורחל היתה יפה חואר כו' ולפי שהפין הוא בני' ק"ל שהם מספר חמשה סויות של ה' בצמרות שניהם לה בלבד אבל ק"ל של החסדים לא ניתנו לה כנודע והנה עין שמאלי שלה הוא שני שמות של ארנ"י שהם בני' עין והבת עין של זה הפין שמאלי שלה הוא כך כי ה' פשמים י"ה ארנ"י הם בנימטריח בת עין שני הכוללים של שני שמות י"ה ארנ"י אבל הפין הימני שלה הוא בחי' סויות והם תמסה הוי"ח של ה' נבורות שהם בנימטריח עין כנזכר והבת עין הימני הוא כי כאשר אלו ה"ה הוי"ח שהם בני' עין תמלאם בשלוי ס"ג ותוסף בכל סו"ה מהם שהם שתי אריות אחרונות של סויות שהם ו"ה להשלימתם לחשבון ס"ה כמנין ארנ"י יהו"ה ה' פשמים ארני גוף תחבר פמהם שם י"ה כ"ד הנז"ל בעינין שמאל יסו' ה' פשמים י"ה ארנ"י שהם בני' בת עין שתי הסללים כמזכר בעין שמאל :

דרוש קטן בענין הדעת של הגקבה רחל בימי החול (א) **ענין** הדפס של הגקבה רחל בימי החול כנה בדרחוס הראשונים שבאבא באורך פניי הדפס סטק' בחול ובשנת אובסוף בעלור דפס כי יש ג' כלים בכל ספי' והנה דפס החולן שבששחם אשר בטק' בימי החול הוא סו"ה דמלוי אלפין בבחי' אחרים. ששפטים והמלאים הפילים בנימטריח פ"כ ק"ל והדפס הפנימי שבו ה' הוא אחרים פשוטים והמלאים והי"ה רב"ן דמלוי הדין הפולים בנימטריח פ"כ קד"ם (ק"ך ע"א) ואם **א"ש** אפשר לומר שגם תחבר פ"כ ק"ל וע"כ קד"ם הנק' נקרא בשם יסו' בני' ס"ה ח"ם פ' חד ארץ כנודע ולכן מספר ח"ח נשבו וסהלך ומדע כי הטק' הוא הדפס שלה והחיים שלה נק' נפש וזה הדפס הוא נפש שלה ח"ם פ' ולכל סויה הארץ כנלפ"ד ואמנם אם תחבר שמהם סו"ה

72-130=58 n"י

פ"ח=188
ק"ל+נ"ח=188

ע"ב קד"ם=188
אדנ"י+2'65=130

דרוש ביה בעינים של ז"ק

ועיין בשער הייחודים כמה ששתפתי מוזלתי ביהוד פ' חיות אים מהיר במלאכתו וגו' וביחוד שם אלה"ם שראשיתו חסר ומחס תנין דרוש שנכתוב כאן דפס כי פ"י בני' ק"ל וכל בסינה שם ק"ל הוא בפניו וטודע כי הוא ג' בחי' שהם פ"כ ק"ל ל"ח וזה עניינם הנה מן הס"כ נפשים ששפטים שהם בחי' העבים הסוגרים של הפעיים למחס פליות א"ם פנים סתור לו ולא ידלח גם ז"ם כעצ הסקן

ק"י = ריבוע של מ"ה
ע"ב זה הפשוט של הריבוע
מ"ה = יוד הא ואו הא
י"ה יהו יהוה - 72 ע"ב

סידור תפלה דהרש"ש

והיה לכם השא ירת רציצת אח"כ יכוין כי המוחין עלמס שהם ב' קס"א
 וקמ"ג וקנ"א מלכד י"ו אותיות שרשם עוליס גי' לילית ויכוין להמשיכס עד"ז
 כי ב' קס"א עס י"ו אותיות שורשי כל הד' אהיה דרך פניס לרישא דיפקב

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אהיה אהיה

וקמ"ג וקנ"א חוץ מן אותיות שורשם דרך אסור לרישא דרחל.

אלף הא יוד הא אלף ה ה יוד ה ה

וראיתם אותי וזכרתם

גבורה דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 ד"ס דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן

יסתכל בלילות ב"פ ויכוין כאלו יש שם פכלת שהיא הנוק' דלית לה עיינין
 מחמת הדין ובכל פעם יכוין להמשיך לעיניה הארה מאחוריים דמ"ה שהוא גי'
 עי"ן. וישימס ע"ג עיניו וינשקס. גס יכוין למילוי דקנ"א שגי' עי"ן.

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא גי' עי"ן לעין ימין
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא גי' עי"ן לעין שמאל
 וב"פ עי"ן גי' י' הויות

	עין שמאל		עין ימין	
	ה"ג		ה"ח	
	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אלף ה ה יוד ה ה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
	לְחַח	לְחַח	לְחַח	לְחַח
יאהדונהי ועשיתם	ב	ט	ט	ב
	א	א	א	א
	אדני	א	א	א
	ט	א	ט	א

את כל מצות
 ג' הויות שזפרסה זו
 יכוין אותם בעיינין
 להאיר עיני רחל.

• כלח דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	מנד אנני חום רהע
• הוד דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	אתם ולא תתורו אחרי
• יסוד דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	לחזו הששה מנכ
• מל' דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	לבבכם ואחרי עיניכם
	ול ייה סאל עדי
• כ"ת דיסו' דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	אשר אתם זונים אחריהם
• חכ' דיסו' דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן	עאל מתה והו דלי

למען תזכרו ועשיתם את

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש

חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: טָרַף נָתַן לִירֵאָיו
יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד
לְעַמּוֹ לְתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו
אִמֶּת וּמִשְׁפָּט נִאֲמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים
לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאִמֶּת וַיֵּשֶׁר: פְּדוּת
שָׁלַח לְעַמּוֹ צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ
וְנִזְרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל עוֹשֵׂיהֶם תִּהְלָתוּ עוֹמְדֵת
לְעַד:

אֲחִיּוֹת 2025

אח"כ יכין בני שמות אלו והם * כלך, סעסה, יאעוצה, והם
יוצאים מיהודה, אהיה, מנצפך, באופן זה הויה ואלף דאהיה
וצפך דמנצפך מסורשים הם ושני ההין דאהיה מתחלפים כבי עינין
באותיות אחיע והיוד בכף שאהריה באיב והמי בלטר שלסניה והנרן
בסמך שאהריה באותי איב:

עוד יכין בני שמות אלו כלך, סעסה, שמסי מנצפך עם הי

* כדי להקל על המכוין לדעת מוצא כל אות מאלו השמות שמנו
האותי היוצאים משם אחיה גדולות וסיוצאים משם סויס בינוניות
וסיוצאים ממנצפך קטנות.

אח"י

זיכרון ^{וצר החכמה} בניהו בן יהוידע הגפיש יג

אותי וישם 'אעוצה עם ישיבה אותיותיו בניי מיה וקסיג שהוא

מסי סק"ח ויכוין להאיר בהם בקסיא שהוא מסי עינד ובינה זו
מועיל אל האדם סאד.

יוד הא ואו הא, אלק הא יוד הא, גי סקח

להאיר בהם בקסיא אלק הי יוד הי גי עינד עיה

אחיב יכוין לישם ארד עיה גי לאה כי הוא סוד לדה לאה

לכוין בכיב אותיות שנו וכדי להשלים כ"ז אותיות שבהם תולד נוצר יכוין
אחר נסרו את המזמור לחי אותיות **בנצפ"ך** שחם תגברות שביסד רנוק' שצחה
אחד חצות סחמהקות

(א) תנה צריך שתבנת בסמעה בכל לילה על עונותיך ותבקש מלפני השייח
סחילת לכן תאמר זה בבניח ובקשת:

לִמְנַצַּח (א) מְזֻמֹּר לְדָוִד : בָּבֹא אֲרִיו גָּתָן
הַנְּבִיא פֶּאֶשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שְׁבַע : חָנְנִי
אֲדָהִים כְּחֶסֶדְךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחַה פִּשְׁעֵי :
הֶרַב כִּבְּסֵנִי מֵעוֹנֵי וּמַחֲטָאתֵי טָהַרְנִי : כִּי
פִּשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתֵי נִגְדֵי תָּמִיד : לָךְ
לְבַדְּךָ חֲטָאתֵי וְהִרְעַ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן
תִּצְדֶּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בָּעוֹן
זוּלָּתִי וּבְחַטָּא יַחַמְתֵּנִי אֲמִי : הֵן אֲמַת

חסצת

(ר)

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר הסלת ערבית יבנס לביתו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה
שבת שלום כי הוא כותן המקבל את הכלה בשמחה גדולה
 וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו
 ביא ונגבהה ראשו דוא עד התגית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכין הגושק להמשיך שפע והאיה משודש
 התרג שנפס להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר
 באצבעות ידי הכברך ואז מתעוררים רדמי המברך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרין

א"י 1185

סןקךך היח שבה אצבעות יד יסין

ואסשר כי הסתוחות הם חסדים
 דבין שדש גבורות דמיה והסתומות
 הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיכ ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכין להמשיך חחין בגיה
 דתיי רצלמי המוחן ובתוכם
 יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי
 דניגוד דרוח דרוח דנישסה דמיה
 ובין חג"ת דחג"ת

אח"כ יקף את השולחן דרך
 צד יסין בשתיקה סעם
 אחת ויכין להמשיך חחין בגיה
 דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות
 דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ואהיה בניקודות נרנחי דנסש דרוח
דנשמה דסיה ובין דסיה ודבן
ססקיף דהי סרצוסי נהיי דסיה
ובן דישראל ולאה למקסיי דהי
סרצוסי נהיי דסיה ודבן דיעקב
ודחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך בעמידה עצמה.
אוצר החכמה

ובין דסיה ודבן מהי סרצוסי חגית
דחגית דמקסיי חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן כניה דתיי
דהיס חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דסיה ובן דיעקב
ודחל כנגד מה שנמשך בברטו
וכפיהם וכו' וכו' הא' שבצפידה

אהיה		אהיה	
יהוה		יהוה	
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה אהיה		אהיה אהיה	
יהוה יהוה		יהוה יהוה	
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה אהיה		אהיה אהיה	
יהוה יהוה		יהוה יהוה	
אהיה	אהיה	אהיה או הו יז הו או הו יז הו אהיה	
יהוה	יהוה	יהוה יז הו יז הו יז הו יהוה	
או הו יז הו	או הו יז הו	יז הו יז הו	

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לני אבות
שבתחית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדמ ריח

ודאנים

כונות פרטיות

כד

וראויים לכרכה יברך ויריח בהם ויכוון כונת הריח:

כַּלְלוֹת כונת הריח הוא להעלות כל חלקי הקדושה שנשאיר בעשיה
 שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא זיא בחינת הרוח ^{הריח 6025}
 להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים
 בחוסם ובסה ובזרועות ובידים ובאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך
 בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד
 מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המוחן חרב
 וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה בסמוך

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכוון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר
 ריבוע אלהים פשוט והי אותיות אלהים פשוט ויג אותיות
 דאלהים דידן :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכוון כי בי פעמים הגל גי אנדרים
 ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכוון כי הוא בסוד אשה
 שתוא מספר אלהים דידן כמספר מצפין והי אותיות שורשו והכולל :

אחזיכ יכוון כי הגל הריח שהם הבי הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם
 הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיות ולהעדות עוד
 את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עסמיב ואל די
 אותיות

כונות פרטיות

אותיות שורשים שנבחר להתכתב תכלית הנאמרת והמצטרף אליו :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים

ניחח לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למד הי יוד מס, מצפץ אלהים, אוי א ויטו"ת

למד אבדמם

י למוחן דנתר חכמה יוד הי ויו הי עב שתיק
ולנתר דנתר

ה בנה יוד הי ואו הי סג טק

ו חסדים יוד הא הא איה איה

אה"יח 6025

ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

חתיק אוד שדיח בהם יחבר יחד ויאמר זכור ושמו

בדיבור אחד נאמרו וביום יאמר שמור זכור

בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכון להמשך תהן בניה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
היח ואהיה פגוקדות טרנחי
דנרנחי דוח דנשמה דמיה ובן
דמה דבן מה פירצוסי תגית

דחיה

ויהוד להקיק את השולחן פעם
שגית בשחוקה ויכון להמשך
תהן בניה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג היח ואהיה פגוקדות
טרנחי דנרנחי דוח דנשמה

דבן

כונה פרטיות

דגית דבנה דזון לחחן בגיה
 דתיי דהיס דגית דגית דפגישות
 דנישמות דיעקב דרחל כגד מה
 שמשך בסכת מעין שכת :

דבין דמה דבין דבין מה פרצוסי
 חביר דגית דסקיסי חביר דגית
 דבנה דזון לחחן בגיה דתיי דהי
 פרצוסי חביר דגית דסקיסי חביר
 דגית דיעקב דרחל דבנה
 דחיצוניות העולמות כגד מה
 שמשך בויכלו השני :

<p>אהיה יהוה</p>		<p>אהיה יהוה</p>	
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>		<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>		<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>

שער הכוונות ע עא **ובעודו** עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לדגית דגית דבנה דזיא ויגביהנו עד
 כנגד (ז)

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין בו והזויגה וההסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שנמשכו כזא בויכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני יה מעב סג דתגית ויה פשוט מרעת עם כל פרטיותם דרך גי קוי תגית דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 2

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה יה פשוטים וישלשתם גי מיה :

כו

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ויציין ביה דחכמה אות י' נגד כף יד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות .

וכן ביה דבינה אות י' נגד כף יד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

גם יכוין כי יה דחכמה הוא מספר יד סרקן דיד יסן וכף היד עצמה :

כוונה 3

וייה דבינה כמספר יד סרקן דיד שמאל וכף היד עצמה :

גם יכוין ביה דחכמה כי יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

כוונה 4

דיד יסן :

וכן ביה דבינה יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

גם יכוין כי בסלוי י' דעיב דחכמה יש ה' אהות נגד ה' אצבעות

כוונה 5

יד יסן ובסלוי מלויים יש יד אהות נגד יד סרקי יד יסן :

וכן בסלוי יה דסיג דבינה יש ה' אהות נגד ה' אצבעות ויד אהות

במלוי מלויים נגד יד סרקי יד שמאל :

גם יכוין ביה דעיב דחכמה כי יוד גי' כי שהיא כף יד יסן ואות

כוונה 6

הי גי' יד סרקי יד יסן והבר :

וכן ביה דסיג דבינה כי יוד גי' כי שהיא כף יד שמאל ואות הי

גי' יד סרקי יד שמאל והבר זיה דדעת פשוט באמצע ושלשתם

יששיכם לאור פנימי לתביר דהצית דבינה דחיצוניות דיעקב ודחל :

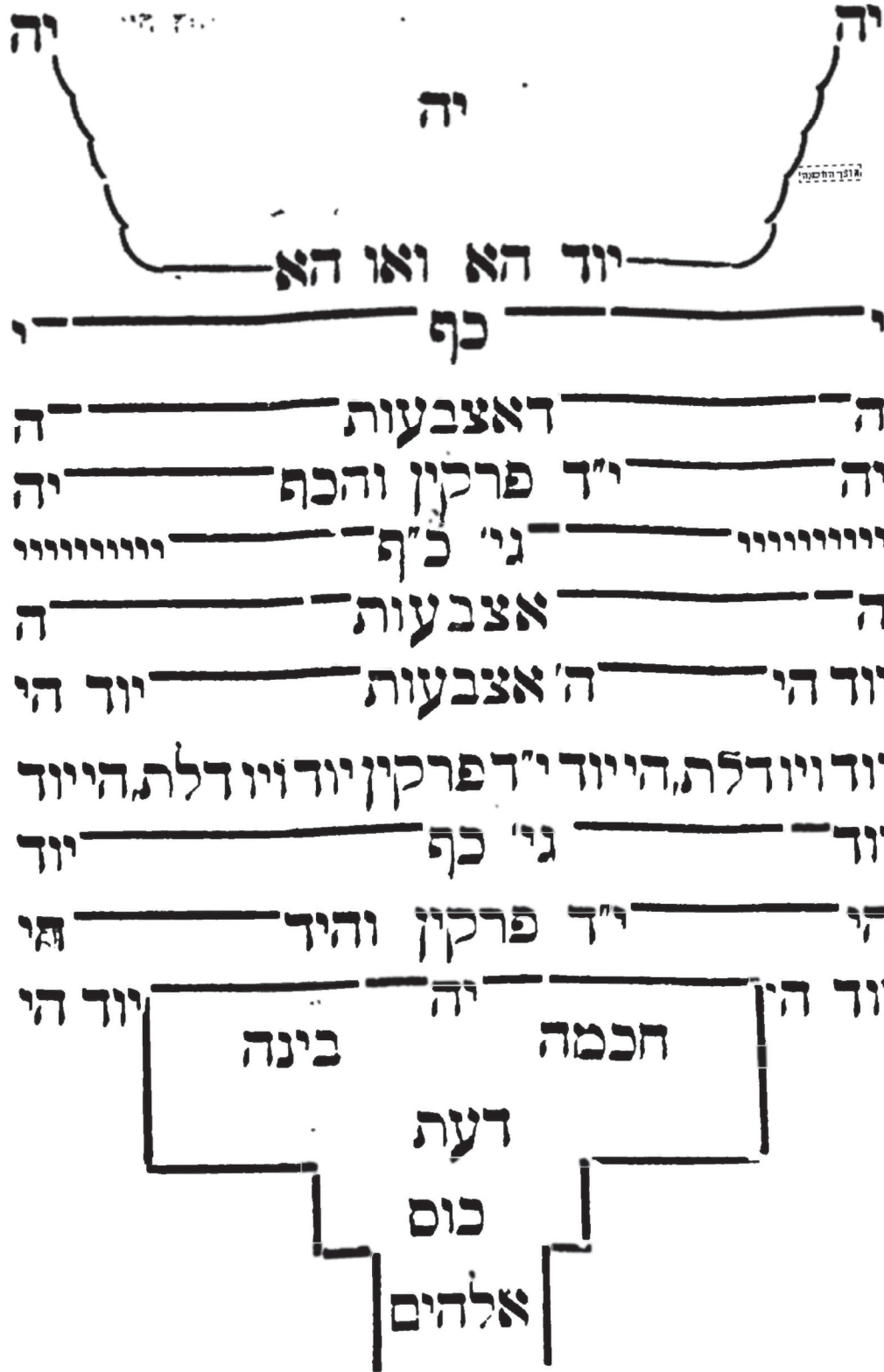
ויכוין כי כי יה מלאים חו' פשוט גי' כוס וכמספר אלהים :

כוונה 7

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

כז כונות פרטיות

ויבין להמשי' הגי' יה הגוי לארס לחבד דחגית דחיצונות דבינה
דעקב ורחל

גי כלי חכמה דיעקור	ג' כלי דעת דיעקור	גי כלי בינה דיעקור
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	אלף הַה יוד הָה
יוד יוד הא יוד הא וו	יוד יוד הַה יוד הָה וו	אהיה
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	א אה אהי אהיה
י יה יהו יהוה	יוד יוד הא יוד הא	
	ואו יוד הא ואו הא	

70 תיבות + יה' = אלהים
שמוביל למנצפ"ך שהן ה'
גבורות הבונות את בנין הנוק'

מנצפך אלהים	אחיב יבין להמשך מדעת דוא שורש
דעת היא	הג מנצפך סד הי אותיות אלהים
יוד הי ויו הי	מנצפך לדעת דיעקור אלהים
יוד הי ואו הי	יוד הַה וו הָה
יוד הַה וו הָה	יוד יוד הַה יוד הָה וו יוד הָה וו הָה
	יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

וישיש הכוס נגד החזה וימשך האיה מגי חסדים לחגית דיעקב ורחל

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אלף למד	אלף למד הי יוד סם	יהוה
אלף אלף למד	צבאות	אלהים
אל	השתפא	אנדטם
		אחד

כונות פרטיות

אחד יחזיק הכוס ביד ימינו לבד ויכון יהוה יהוה
 לכלול את יעקב ורחל ביסין להמתיק ההיג יהוה
 בהי אצבעות יסין שדם היח יהוה יהוה

מנצפך אלהים

ויכוין להמשך עב סין מיה בין מארס דמוחן דחביד דתגית דחצו'
 דתבונה שבתביד דזיא מלובשים באור נהיי דתבונה שהס קסיא
 קסיג קניא ודרך תגית דזיא ימשיכם לחריב וחויג דחביד דתגית דבינה
 דחיצוניות דיעקב ורחל

אה"ח 6025

התאחדות

י'וד הי ויו הי י'וד הי וואו הי
 אלף הי י'וד הי אלף הא י'וד הא

י'וד הא וואו הא י'וד הה וו הה

אלף הה י'וד הה

ויכוין כי זי שמות אלו הם ין כי בששוסס יש זי יודן גי' ין
 ובמלואם סיס אותיות ועס הכולל גי' ין

גם יכון כי בי יה דעיב סין י'וד הי י'וד הי גי' ין

י'וד הי ויו הי
 גם יכות כי זי יודן דעיב סין גי' ין
 י'וד הי וואו הי

גם

כח כונות פרטיות

גם יכוין להמשיך ליעקב ורחל האדה מן כתב־יד חגית דכתיב דדא
כל אחת כלולה מעשר גי' יין

כוונה 15

אח"כ ימזוג היין שהוא ז' שמות ^{אוצר החכמה} עסמיב קסא קמיג קניא כמספר
יין למתקו במים שהם הסי' יודין דעסמיב העודים כמספר מים

כוונה 16

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה מים

י'וד הי ויו הי י'וד הי ואו הי

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה י'ו

אף הי י'וד הי אף הא י'וד הא אף הה י'וד הה

אח"כ יתן עיניו בכוס ויכוין כי עין יסין הוא הי' היות העולים כמספר
עין ויכוין לשלאותם במילוי סיג ויכוין להוסיף, ולחבר עם כל
סיג שני אותיות והי' דהיות השושנות ואז כל שם סיג עם בי' אותיות
והי' כצורתם לא בחשבונם עולים כמספר אדניי ואז יכוין לחבר עם כל
שם אדניי בי' אותיות ייה הנשארים מהי' היות השושנות ואז יעלו
הים ייה אדני עם בי' כוללים גי' בית חוהו בת עין יסין
ובעין שמאל יכוין כי עין גי' ביס אדניי ודבת עין שבה הוא הסי'
ייה אדני :

בת

יבין לקיים מע דאודייתא ודרבנן ביני.

אח"כ עי הדיבור שהיא אמידת וכלו והקדוש יבין להמשך עוד מארס דמוחין דכחבד דהגית דחיצוניות דתכונה שבחבד דהגית דחיצוניות בינה דזיא אור סקף לכחבד דהגית דבינה דתי דיעקב דחל אור סקף דנמת אור הגימי ממי שנמשך במעשה:

ומלבד כל הגו יבין בני יביעי דוהכו הזה הגי להמשך כתרם ^{אוצר החכמה} גי קר יסין ושאל ואמצע דחבד דהי סרצוסי הגית דחיצוניות דישים עם צלמי דמחין שבהם ובתוכם יג ייה דיג הויות דגי סרצוסי חבד שהם יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דנינחי דרוח דנשמה דמיה דמיה דמיה דמיה ועליהם מקיפיהם ^{דמ"ח 6025} יג איה דיג איה לכתרים ולחחין בניה דתי דגי סרצוסי חבד דהי סרצוסי הגית דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא:

גם יבין להמשך כתרם גי קר חחין בניה דתי דהי סרצוסי חבד דהגית דסניסיות דיסמות עם צלמי המחין שבהם ובתוכם כז הויות דסרצוסי חבד בנקדות הדועות דים שהם יחדות וחיות ונשמות וריחות דנינחי דנחי דרוח דנשמה דמיה ובין דמיה ובין דבין ועליהם מקיפיהם כיו איה בנקדותיהם לכתרים וחחין בניה דתי דהי סרצוסי חבד דהגית דמיה ובין דמיה דמיה ובין דבין דסניסיות דבינה דזיא:

ויבין להמשך מלכות דכתרים וחחין בניה דתי בני סרצוסי חבד דהגית דמיה דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא עם נשמות יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דרוח דנשמה לכתרים ולחחין (ח)

כונות פרטיות

ולחזן בניה דתי דג' פרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן
דחיצוניות דבינה דיעקב ורחל :

גם יכון להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי דהי פרצוסי חב"ד
דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דסנימיות דבינה דזיא עם
נפשות דחידות וחיות ונשמות ורוחות דנינח"י דנח"י דרוח דנשמה
לכתרים ולחזן בניה דתי דהי פרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה
ומ"ה וב"ן דבין דסנימיות דבינה דיעקב ורחל :

יום ה'ששי רת י"ה יכון להמשך בי אותיות יה עם קוץ
היוד מאים דמוחן דדתי דדעת דחב"ד דחג"ת דבינה דחיצוניות דזיא
דרך סיו דזיא מקיף לדתי דדעת דבין דמ"ה ודבין דבין דחיצוניות
דיעקב ורחל :

ויכלו ג"י עב יוד הי ויו הי

ה'שמים רת הויה אלא שיכון אותה מראה ביודין

מלכות	בינה	יוד הי ויו הי
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי		
חזן דחב"ד דחג"ת	חזן דחב"ד דחג"ת	חזן דחב"ד דחג"ת
דחיצוי דישים	דסנימיות דישים	דסנימ"י דתבונה

אה	אהיה	אהיה
יה	יהוה	יהוה
אה	אהיה	אהיה
יה	יהוה	יהוה
אה	אהיה	אהיה
יה	יהוה	יהוה

כונות פרטיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה חזת דנרנחדי דנהיי דרוח דנשמה
 דמיה לחחיין דחבייד דתגית דחיצו דמיה דמיה דמיה דמיה דביין לחחיין
 דבינה דזיא. דה' סרצוסי חבייד דתגית דסניסיר
 ויכוין להמשך מלכיות דחחיין הנז' דבינה דזיא.
 עם נפשות דחיות הנז' לחחיין דיעקיייד ויכוין להמשך מלכיות דחחיין
 דחיצו דגזי עם נפשות דחיות דגזי לחחיין
 דיעקב דחל דפניסיות.

בשבת כל הספירות נקראות שביעי ולכן היסוד גם נקרא שביעי. ושביעי זה מלמטה למעלה.

סוד
מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

בניה דהיס חבייד דתגית בניה דהיס חבייד דתגית בניה דחבייד דתגית
 דסניס" דחבנה דסניסיות דיש"ס דחיצו דיש"ס

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

לכניה דחבייד דתגית דסניסיות לכניה דחבייד דתגית דחיצו
 דבינה דזיא דבינה דזיא
 להמשך מלכיות דבניה עם נפשות דנשמות להמשך המלכיות דבניה עם
 לכניה דיעקב דחל דסניסיות נפשות דנשמות לכניה דיעקב
 מכל דחל דחיצוניות

כונות פרטיות

מספר התוכנית
[אה"ח 6025]

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך ^{חסד} אלהים ^{נבי} את

יום השביעי ^{חש}

בשבת כל הספירות
נקראות שביעי ולכן
חסד גם נקרא
שביעי. ושביעי זה
מלמטה למעלה.

בי קוי יסין ושטאל דדתיי בי קוי יטן ושטאל דהי"ס הבי"ד דחגית
דחב"ד דחגית דחיצוי דיש"ס דפנימיות דישמית

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

אֵה

יְהוָה

יְהוָה

יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו

אנ הן אנ הן

יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו

יו הן יו הן

לכת"ים דדתיי דחב"ד דחגית לכת"ים דדתיי דהי"ס חב"ד דחג"ת דסיה ובן

דפנימיות בינה דז"א

דחיצוי דבינה דז"א

להשיקן השלכית דכת"ים דדתיי הנני עם נפשות דיחדות ונפשות

דדוחות הנני לכת"ים דדתיי דיעקב דחל דחיצוניות דפנימיות

ויקד"ש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר

ביא

ברא אלהים לעשות ^{סלכות}

בליה תיבות דויכולו יכוין להמשך יוד היי דסיג העולים כמסי ליה
מארס דבניה דתביר דתגית דבין דבינה דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא
סקיף ליוד היי דסיג דאוס דבניה דתביר דתגית דבינה דחיצו' דיעקרה.

קו שמאל

ג"ר = מוחין

גם יכוין כי ליה תיבות כנגד ליב נתיבוח וגיר דזיא

יוד הי דרך סיו דזיא סקיף ליעקרה

כי הנוק' כנגד נה"י דז"א

גם יכוין כי הם כנגד ליב נתי' ונהי דזיא

יוד הי דסיג דיעקרה יכוין בתבת סברי כי סיר

ל"ב שיניים וג' אלהים = מוחין דנוק'

גם יכוין כי הם כנגד ל"ב נתיבות וג' אלהים

הם ג' יוד תיות דחייג וי' דסברי הם יוד כו' דיויד הוית ובי כו' דהויג

אה"ת 6025

מרגנן גיי רסיח ובין והוא עיד שיש דשמע

סברי

יוד הי ויו הי	יהוה	יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה	
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה
יהוה יוד הא ואו הא	יהוה	יהוה
י יה יהו יהוה רסיח	יהוה	יהוה
יוד הה וו הה כ"ו	יהוה	יהוה

בס'

כונות פרטיות

בפי תיבות דברכה זו יכוין להמשך פי יודין דעסמיב דחבי"ד דוי"א
לפי אותיות דבן דנוקי

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

יכוין הגסן גי' יאההויהה יאהדונהי כמנין הקל שהם
הנה"י ששם עומדים יעקרו

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד

יכוין מסבע הברכה
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קודש זכר ליציאת
מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת

ע

כונות פרטיות לב

ע' תיבות דויכולו והקידוש עם ב' תיבות יום השישי גי' עיב

יוד הי ויו הי

בליה תיבות דקידוש יכון להמשי' יוד הי דעיב טארם דחחין דחביד

קו ימין

דחגית דבין דטיה דבינה

ליוד הי דעיב דארם דחחין דחביד

דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא סקיף

דחגית דבינה דחיצו' דיעקב דחל

אה"ח 6025

ה' אותיות
דאלהים זה ה
גבורות

כי ליה תיבות דויכולו ולה תיבות דקידוש עם מס' ריה יום

ויכוין

הששי גי' כום כמס' אלהים שהם היג ויכוין להמשיך טארם

דדעז דזיא היג מנצפך סקיף להיג מנצפך דדעת דיעקב דחל

והוא הגום :

מקיף לדעת דנוקי

אלהים מנצפך

מארם דדעת דזיא

אוצר החכמה

אלהים מנצפך

עוד יכוין להמ' אה"ש דיין והוא שיכוין כי ע' תיבות דויכולו דקידוש

גי' יין לדמשיך סקיף לז' יודין דדי' הויות וגי' אהיה

י' הוה י' הוה י' הוה י' הוה אהי' ה אהי' ה אהי' ה

גם יכוין להמשי' מקיף לס"ט אותיות עיה דעסטיב קמיא קמיג קניא

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

אלף הא יוד הא

אלף די יוד הי

יוד

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקיף לבי יה דעיב סיג גם ישיך מקיף לוי יודין דעיב סיג

יוד תה דסיג יוד תה ויין תה

יוד תה דעיב יוד תה ואו תה

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להמשיי מקיף מאוים דכהכיד
תגית דכתר דזיא כיא כלולה מיי מקיף לין שהוא הארתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם דמקיף עיקרם מאוים ודרך דוסני נוסא דזיא
יוצאים ונוהגים ליעקרר : אוצר החכמה

אחר שיסתה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להמי מוחין דארמ סמקיפי המוי דחביר דזין דחיצוי
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הנני למוחין מקישים דחביר
דיעקב ורחל והוא עיד הנני בויכולו היג :

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעט עד הבוקר להשאיר ברכה :

